લાલરાજ ને ચંદ્રિકાનો

ફારસ.

દોહરો.

ફારસ ચંદ્રિકાનો વળી, વાંચી કરો વિચાર;
પરનારીની પ્રીતથી, થયા કૈંક ખુવાર. ૧

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

લલ્લુ વલ્લભ ધોલેરાવાળા.

મુ૦ વીરમગામ

અમદાવાદ

માણેકચોક આગળ સાંકડીશેરીમાં

પરી૦ નથુરામ શાયકણના ડેલામાં

"ગુજરાત ગેઝેટ પ્રેસ" માં

પંડ્યા છગનલાલ ગીરધરલાલે છાપ્યો.

સંવત ૧૯૪૩ સને ૧૮૮૭

કીંમત રૂ૦-૨-૦

लालराज न चंद्रिकानो फारस.

પ્રવેશ ૧ લો.

(ચંદ્રિકા એકલી ખુરસીપર બેઠી તિહાં તેનો ખાવીંદ લાલરાજ દાખલ થાય છે.

લાલરાજ—કયું પ્યારી ઉદાસમે કાયકુ બેઠી હયે.

ચાંદ્રકા—નહીજી ઉદાસીમેતો નહી હું ઓર મેરે દીલમે એ-
સા બિચાર આયાકે બેઠે બેઠે અપના ગુજારા કી-
સ તરેસે ચલેગા કુછ કામ ધંધા હોવેતો ઠીક.

લાલરાજ—પ્યારી મેરે દીલમેભી એજ બીચાર આયાહે તો
પ્યારી મે કલ પરદેશમેં નોકરી કરનેકું જાઉંગા.
ઓર મુજે ખુસિસે રજા દે.

ચંદ્રિકા—કયા આપ બહાર નોકરી કરને જાતેહો. મેતો આ-
પકે રજા નહી દઊંગી.
(ચંદ્રિકા પોતાના પતિ પાસે ગાય છે.)

લાવણી.

નોકરી મતજાના દિલદાર. ચાકરી મતજાના સીરદાર.
ઉસદમકા નહી ભરુસા. મેં નહી જાને દઊં નીરધાર.

પ્યારેકી સીરપે પઘડી. કંસુબી જામાહયે જરીદાર.
ખાયો પીયો ઓર મોજ કરો. નહીજાને દઉ નીરધાર.
સોલે શીનગાર મેરા દઊંગી. કપડે દઊં જરીદાર,
સબી તુમ બેચો મેરાયાર. મે નહીજાને દઊં નીરધાર.

લાલરાજ—કયા મે. દાગીના ઓરે કપડે બેચકે ખાંઉગા ચલચલ એસીબાત કભી મેરે પાસ બોલના નહી- ઓર મે કલ ફરજમે જાઉંગા સમજી.

ચંદ્રિકા—પ્યારે આપના કહેના સચહયે લેકીન હું પણ આ- પનિ સાથે આઊંગી કયા.

લાલરાજ—નહી નહી પ્યારી, સ્ત્રી છે તે પરદેશમાં પગ બંધન છે. માટે તુમ ઇહાં રહોગે.

ચંદ્રિકા—પ્યારા મે એકલી કીતસરેસેં રહુંગી આપના દો- સ્તદાર હોય સો ઉસ્કું ભલામણ કરના.

લાલરાજ—હાંહા ઉસ્કા મે બંદોબસ્ત કરૂંગા અપના દોસ્તદાર હમિરખાં કરકે પલટંનકા ઉપરીહે ઉસ્કુ મેં બુલા- તાહું (હમિરખાંને બોલાવે છે) ઓ હમિરખાં ઓ- હમિરખાં (અંદરથી બોલતો બોલતો આવે છે.

હમીરખાં—કયાહે મિત્ર લાલરાજ.

લાલરાજ—દેખો મીયાં હમીરખાં મેં પરદેશ જાતાહું. ઓર અપને ઘરમે રહેના ઓર હમેરી ઓરત સંભાળના.

હમીરખાં—બહોત અછા મેં સભાલુંગા પણ તુમેરી ઓ- રતકુ કહેજાના કે હમીરખાં કુછ ચીજ માગેસો દેવણા.

લાલરાજ—બહોત અછા. ઉસ્કા બંદોબસ્ત મેને પેહલે કર રખાહે (ચંદ્રિકાને કહે છે) અયે પ્યારી મેરીબાત સુન; હમિરખાંને બાસ્તે ખાને કે બાસ્તે દેના- ઓર કપડા દેના ઓર પાંઉમે પહેરેને બાસ્તે જુતાદેના. ઓર એ તેરા સબી કામ કરેગા. અ- બ પ્યારીમે જાતાહું. તુમ હુસીયારીસે રહેના. (હમીરખાંને) હમીરખાં અબ સંભળાના.

ચંદ્રિકા—અજી તુમ જાતેહોતો સહી પણ મુજે કાગજ લીખનાહો.

લાલરાજ—પ્યારી કાગજતો મેં એસા ભેજુગા કે પાંઉસે કર કે સીર તલક પોચેગા સમજી અબીમેં જાતાહું પ્યારી ચંદ્રિકા. જાતાંહું.

ચંદ્રિકા—બહોત અછા મેરે શિરદાર જલદી આના.

પ્રવેશ ૨ જો.

(ચંદ્રિકા એકલી બેઠી છે.)

તીહા હમીરખાં દાખલ થાય છે.

હમીરખાં—અયે ચંદ્રિકા તુને જે કુછ કયાહયે સો હવે દે.

ચંદ્રિકા—કયા હમીરખાં ખાનેકું મંગતાહો કયા દઉ બોલો લાડુ. જલેબી. પેડાં. બરફી. જે કુછ ચઈયે સો દઉ.

હમીરખાં—એ ચંદ્રિકા મેરેકું એ કુછ નહી ચઇતાહે મેતો

કેરીઆ મંગતાહું.

ચંદ્રિકા—અજી તુમ બેઠો કેરીયાં લા દેતી હું.

હીમીરખાં-હે ચંદ્રીકા એ ખાનેકી કેરીયાં નહી, મેંતો મોહબ્‌તકી કેરીયાં મંગતાહું સોદે.

ચંદ્રિકા—દુરસે બાત કરો એ બાતમેં મે બોત ખુસીહું મગર તુમ કલ રાતકુ આઠ બજે આના.

હમીરખાં—કલ રાતકું આઠ બજે આવું કે અરે હાયહાય કલ રાતકા આઠ કબ બજેગા (ઠીકહે પણ ચંદ્રીકા હમણાં મને એક ચુંબા દે.

ચંદ્રિકા—અભી નહીં કલ એક ચુંબા તો ક્યા લેકીન તુમકું મેં દસ ચુંબા દઊંગી અભી જાઓ.

હમીરખાં—ચંદ્રીકા મેં જાતાહું અરે મારી ચંદ્રીકા મેં જાતાહું (પાછો ફરીને) ચંદ્રિકા જરાગટનાઇટ તોકર.

ચંદ્રિકા—દેખામુઆ હમીરખાંકીબી દાનત બીગડી અબ એ બાત કીસકું જાકે બોલું (હાંહાં ઠીક એ શેહેરકા કોટવાલકું ફરીયાદ કરૂં.

પ્રવેશ ૩ જો.

સ્થળ રસ્તો.

(ચંદ્રિકા ઉભી છે, અને કોટવાલ દાખલ થાય છે)

કોટવાલ—અરે ઓ ઓરત રાતકી બખતમેં કાયકું ખડીહે.

ચંદ્રિકા—કોટવાલ્ સાહેબ મેં આપકી પાસ ફકરેરીયાદ નેકું આઇહું.

કોટવાલ—કયા ફરીયાદ હયે.

ચંદ્રિકા—આપના શેહેરેમેં જો હમીરખાં હયે ઉસને મેરેપર બુરી દાનત કીઇ.

કોટવાલ—નહીં નહીં મેરા હમીરખાં મીયાં એસા નઇહેય.

ચંદ્રિકા—મેં કસમ ખાકે કેતી હું કે હમીરખાં બડે લુચેહે.

કોટવાલ—ઠીક હેએ હમીરખાંકું મેં સીક્ષા કરૂંગા.

ચંદ્રિકા—બોત અછા મેં જાતીહું સલામ હેય.

કોટવાલ—અરે ઓરત જરા ઉભીતો રહે તેરા કામહે પોતાના કામ હુવા કે જાતીહે હમારે પણ તેરા થોડાસા કામ હે.

ચંદ્રિકા—અજી તુમારા કયા કામ હેસો બોલદો.

કોટવાલ—અરે મારે કામતો એ હે કે એક ચુંબા ચઈતા હેસો મેરેકું દે.

ચંદ્રિકા—હાંહાં એ બાતમેં બોત ખુશી હું ઓર તુમ કલ અપને મકાનપર રાતકો નવ બજે આના.

કોટવાલ—તુમારા નામ કયાહે ઓર તુમારા ઘરકા ઠેકાણું કાંહે એ હમકું બતા જાણું.

ચંદ્રિકા—મેરા નામ ચંદ્રિકા કર કે હયે ઓર મેરા ઘરકા ઠેકાણા માલીવાડેકી પેહેલી ગલી છોડકે દુસરી ગલીમેં આનાં વહા એક પોપટકા પીંજરાહે.

કોટવાલ—બોતઅછા કલ રાતકા નવ બજે આવુંગા.

ચંદ્રિકા—અબતો સેહેર કે પ્રધાનકી પાસ જાંઉ હમીરખાં બીએસા ઓર કોટવાલ બીમુવા એસા નીકળે.

પ્રવેશ ૪ થો.

સ્થળ રસ્તો.

ચંદ્રીકા ઉભી છે ત્યાં પ્રધાનજી આવે છે.

પ્રધાન—અરે ઓ રાતકી બખતમે કોન ઓરત ખડી હે જલદી બોલ.

ચંદ્રિકા—મેં ઓરત હું લેકીન આપકી પાસ ફરીયાદ કરનેકું આઇ હું.

પ્રધાન—કયા ફરીયાદ હે જલદીસે બોલ દે,

ચંદ્રિકા—સાહેબ આપકા જો નોકર કોટવાલ હે ઉસને મેરે પર બોત બુરી નીગાહ કીઇ.

પ્રધાન—નહીં નહીં ઓ કોટવાલ એસા નહીં હે.

ચંદ્રિકા—મેં કશમ ખાકે કેહેતી હું કે ઓ એસા હે.

પ્રધાન—ઠીક હે મેં કલ કોટવાલકું દેખુંગા.

ચંદ્રિકા—જાતીહું સાહેબ સલામ હેય.

પ્રધાન—ઠેર તો સઇ અપના કામ હુવા કે ફીર ચલતી હે હમેરે બી તેરા થોડા કામ હે.

ચંદ્રિકા—જીનાબ જો કામ હોવે શો ફરમાવો.

પ્રધાન...અરે કામ તો એ હેગે કે હમકું એક ચુંબા ચાહ-
તા હે શો મેરેકું દે.

ચંદ્રિકા...ઠીક ઠીક મેં ઓ બાતમેં બોત ખુશી હું મગર
તુંમ કલ રાતકું નવ બજે આના.

પ્રધાન.—અરે ઓ પ્યારી ઓતો ઠીક લેકીન તુંમારા ના-
મ ઓર ઘરકા ઠેકાણાં હમકું બતલાવો.

ચંદ્રિકા—મેરા નામ ચંદ્રિકા કરકે હે ઓર મેરા ઠેકાણાં
માલીવાડેકી પેહેલી ગલી છોડકે દુસરી ગલીમેં
આના વાં એક પોપટકા પીંજરા બાંધ્યા હયે.

પ્રધાન—બોત અછા મેં જાતા હું પ્યારી સલામ હે.

ચંદ્રિકા—અરે ખુદા અબ કયા કરૂં મુવે પ્રધાનકીબી દા-
નત બીગડી હાંહાં ઠીક હે અબતો બાદશાહકી
પાસ મેં જાઉં.

પ્રવેશ ૫ મો.

સથળ બાદશાહનો મેહેલ.

બાદશાહ—અરે ઓ આધી રેનકે બખતમેં મેરે મેહેલકે
પાસ કોન ઓરત ખડી હે મેં સેહેરકા બાદશાહ
હું ઓર તેરેકું જો કામ હોયસો કેદે.

ચંદ્રિકા—સાહેબ મેં આપકી પાસ એક અરજ કરનેકું
આઇહું.

બાદશાહ—કયા તુમારે ફીરીયાદ હે જો હેસો બોલ દો.
ચંદ્રિકા—મેહેરબાન સાહેબ આપના પ્રધાનજી હે ઉસને મેરે પર બોહત બુરી નીગાહ કી.
બાદશાહ—મેરા પ્રધાન એસા નહીં હેય.
ચંદ્રિકા—સાહેબ મેં કસમ ખાકે કેતીહું.
બાદશાહ—બોત અછા મેં પ્રધાનકું નોકરી બાદ કરૂંગા.
ચંદ્રિકા—જીનાબ મેં જાતી હું સલામ હે.
બાદશાહ—ખડી રે તેરા કામ હુવા કે ચલતી હે મેરેબી થોડા તેરા કામ હે.
ચંદ્રિકા—સાહેબ કયા કામ હે જો આપકા કામ હે સો તરત કરૂંગી.
બાદશાહ—પ્યારી તેરેકું મેં મેરી રાણી કરનેકું મંગતાહું.
ચંદ્રિકા—બોત અછા સાહેબ મેં બોત ખુશીહું લેકીન કલ રાતકું અગીયાર બજે મેરા મકાનપર આના.
બાદશાહ—ઓતો ઠીકહે લેકીન તુમેરા મકાન કીયાહે ઓ તુમેરા નામ કયાહેય ઓ મુજે બતાય.
ચંદ્રિકા—મેરા નામ ચંદ્રિકા કરકેહે ને મેરા મકાન માલીવાડકી પેલી ગલી છોડકે દુસરી ગલીમેં આના વાં એક પોપટકા પીંજરાહે.
બાદશાહ—પ્યારી ચંદ્રિકા અબ મેં કલ અવુંગા.
ચંદ્રિકા—દેખો દેખો મુવે બાદશાહકી બી નીગાહ બગડી. લેકીન હું છું ફીકર નહીં ઉસકું મેં અછીતરેસે સજા કરૂંગી પેહેલાતો મુવે હમીરખાં આયગે પી

છે મુવે કોટવાલ આયે ફીર પીછે પ્રધાન આ-
યે ઓર પીછે કમબખ્ત બાદશાહ આયગા' તો
ઠીકહે લેકીન આ ચાર જણકું અછી તરેસે ઘા
ટ ઘડુંગી તો મેરા નામ ચંદ્રીકા ઓર મેં ઘર
કું જાતીહું.

પ્રવેશ ૬ ઠો

સ્થલ ચંદ્રિકાનું ઘર.

(ચંદ્રિકા એકલી બેઠી છે અને હમીરખાં દાખલ થાયછે)

હમીરખાં—અરે ચંદ્રિકા દરવાજા ખોલ હમીરખાં આયાહે.

ચંદ્રીકા—હમીરખાં ઠેરો દરવાજા ખોલતીહું (દરવાજો ઉ ઘાડયો કે હમીરખાં અંદર જાયછે અને તેને દેખી પડી જાયછે).

હમીરખાં—એ ચંદ્રિકા હવે એક ચુંબા દે આઠ તો કબકા બજ ગયા.

ચંદ્રિકા—હમીરખાં આ ખુરસીપર ઠેરો ઔર પાનસોપારી લા દેતીહું

હમીરખાં—ચંદ્રિકા પાનસોપારી એલાયચી લવીંગ ઓર બીડીયાં સબ લાવ.

ચંદ્રિકા—લીયો પાનસોપરી તુંમ ખાવ પીછે મેં ચુંબા દે

તીહું (એટલામાં કોટવાલ દાખલ થાયછે).

કોટવાલ—ઓ પ્યારી ચંદ્રિકા દરવાજા ખોલ કોટવાલ આ યાહે.

ચંદ્રિકા—જરા ઠેરો મેં ખોલતીહું મેં નાનેકું બેઠીહું

હમીરખાં—એ કોન હે.

ચંદ્રિકા—અનો શેહેરકા કોટવાલ આયાહે.

હમીરખાં—મુંને છુપાદે નહીંતો મે મર જાઉંગા ઓ મેરી બેંણુ મેરી માઈ જલદી છુપાદે (ચંદ્રિકા હમીર ખાંને જુતા મારતીહે ઓર ઘરમેંસે એક જુના ગોદડાલાકે ઉસકે શરીરપર ડાલતીહે ને દરવાજા ખોલતીહે.

કોટવાલ—કેમ ચંદ્રિકા દરવાજા ખોલનેકું દેર લગી.

ચંદ્રિકા—મેહેરબાન મેં નાનેકું બેઠીથી તેથી દેર લગી તુમ ખુરશીપર બેઠો ઓર લો એ પાનસોપારી ખાવ ઓર કોઇ ગાનાં બોલો મુજે ગાયનકા બોહોત સોખ હેય.

કોટવાલ--બોત અછા મેં ગાયન સંભારતાહું

પ્રધાન—અયે ચંદ્રીકા દરવાજા ખોલ.

ચંદ્રીકા—જીનાબ ઠેરો મેં ખોલતીહું.

કોટવાલ—ચંદ્રીકા એ કોન પ્રધાન આયાહે અરે તેરા સત્યા નાસ જાવે અરે ચંદ્રિકા મુજે છુપાદે નહીતો ફજરમે મેરા જાન જાયગા જલદીસે છુપાદે.

ચંદ્રીકા—તુમ એ ચદર ઓડ કે ખુરશી પીછે બેઠ જાવ.

કોટવાલ--મેં કોટવાલ હોકે ચદર ઓઢું.

ચંદ્રીકા—બેઠો નહીંતો મેં દરવાજા ખોલતીહું.

કોટવાલ--મેરી માઇમેં બેઠતાહું (દેખો ઇસકબાજી કરનેકું આયાતો આટા પીસનાં પડતાહે (ચંદ્રિકા દરવાજા ખોલે છે ને પ્રધાન દાખલ થાય છે.

પ્રધાન—ક્યું પ્યારી હેતો ખુસીમાં

ચંદ્રિકા—હાજી જીનાબ બોત ખુશીમેંહું આપ ખુરસીપર બેઠો મેં પાન સોપારી લાતી હું મુજે એક ગાના સુનાઓ યાર મુજે ગાયનકા બોત સોખહે.

પ્રધાન—બોત અછા પ્યારી અબી સુનાઉ.

બાદશાહ—અરે ચંદ્રિકા દરવાજા ખોલ.

પ્રધાંન—ચંદ્રિકા એ કોન આયા હે (એતો સેહેરકા બાદશાહહે.

પ્રધાંન—ચંદ્રિકા અબ મુજે જલદીસેં બહાર નીકાલ દે નહી તો મુજે કંઇ છુપા દે નહીં તો મેં મારાજાઊગા મેરી બેટી ઓર મેરી બેંણ જલદીસેં છુપા દે (પ્રધાંનકું પેટીકી અંદર છુપાતી હે ઓર બાદશાહકું લાકે ખુરસીપર બેઠાતી હે.

બાદસાહ—ક્યું પ્યારી હેતો ખુસીમેં

ચંદ્રિકા—હાજી મેં ખુસીમેં હું ક્યું આપ ખુસીમેહો.

બાદશાહ—મેં તુજે દેખકે બોત ખુસીહું.

ચંદ્રીકા—જનાબ એ પાંન સોપારી ખાવ ઓર આપકું હું એક અછા ગાયન સુનાતીહું.

ગાયન.

રાગ બનઝારા.

સુણો અરજ રાજા હમારી, અચરિજ એકજ ભારી,
મુજ પતિ ગયો પરદેસે, નોકરી કરવાને વેસે.
કરી ભલામણ મીત્રને સારી, છે અચરીજ એકજ ભારી;
બગડી નૈયત મીત્રની જયારે, મે કરી ફરીયાદી ત્યારે.
કોટવાલને કહયું વિસ્તારી, છે અચરીજ એકજ ભારી;
કોટવાલ મલ્યો મને તેવો, તેમ પ્રધાન નિકળ્યો એવો.
તેથી થશે સરવની ખુવારી, છે અચરીજ એકજ ભારી.

બાદશાહ—વાહવાહ પ્યારી ચંદ્રિકા અબ ગાના બંધ કરના ચઇએ ઓર દો ઘડી ચલો ઇસક બાજી ખેલીએ (એકદમ)

પટાવાલા—એ ચંદ્રિકા તુમારા કાગજ હે ચલો ઓર ચાર પઇસા લાવ કાગજ નાટપેડ હે.

બાદશાહ—પ્યારી ચંદ્રિકા મેં ઇહાં બેઠ રઉ કયા.

ચંદ્રિકા—જીનાબ આપ જરા કોટડીકી અંદર બેઠો મેં એ કાગજ પઢાકે આતી હું લેકીન મેરે ખાવીંદ કા કાગજ આયા હે વો કીસકી પાસ પઢાઉં જારા વીચાર કરીને) હાંહાં અપને પાડોસમે સમશેર મીયાં હવે ઉસકું બોલાઉ. ઓ સમશેર મીયાં ઓ સમશેર મીઆં.

સમશેરમીયાં—ક્યાહે ચંદ્રિકા.

ચંદ્રિકા—આ કાગજ આયા હે તે મુજે સુનાઓ.

સમશેરમીયાં—કાગજ લેકે ફોડતા હે (મનમાં વીચાર કરે છે) કાગજ ઊંચાં નીચા કરકે એકદમ રોનેકું લગા ને ચંદ્રિકા પણ રોણેકું લગી.

ચંદ્રિકા—કાગજમેં ક્યા લીખા હે સમશેરમીયાં જલદીસેં બોલ દો ક્યા મેરા ખાવીંદ મર ગીયા કે ક્યા.

સમશેરમીઆં—નહી નહી એ બાત તો કુછબી નહી હયે.

ચંદ્રીકા—જબ તુંમ કાયકું રોનેકું લગા.

સમશેરમીયાં—મુજે પઢનેકું આતા નહી હેય.

ચંદ્રીકા—ચલ મુવે પીટણી પડા મુવે ભડવે નીકલ મેરે મકાનમેંસે સમશેર મીયાં જાતા હે. ઓર ચંદ્રીકા બિચાર કરતી હયે હવે કીસકું બોલાઊં હાંહાં બાદશાહકી હુરમકુ બોલાકે અપને મકાનમેં બેઠાતી હયે.

હુરમ—અયે ઓરત તુને મુંઝે કાયકું બોલાઇ.

ચંદ્રિકા—અરે રાણીસાહેબ તુમારા બાદશાહ કીહાં ગયા હે.

હુરમ—બહાર હવા ખાનેકું ગયા હે.

ચંદ્રીકા—કભી મેરે ઘરમેસેં નીકાલું તો આપ ક્યા કરોગે.

હુરમ—તો મેં સજા કરૂંગી.

ચંદ્રીકા—હુરમ સાહેબ આપ છુપાકે ખડે રહો મેં બાદશાહકું બોલાતી હું (બાદશાહ સાહેબ બાહાર આજાવ તુંમને ચુંબા દેતી હું.

બાદશાહ—ચંદ્રિકા અબ જલદીસેં ચુંબા દે બોત દેર હો ગઇ.

હુરમ—કયા જનાબ ચુંબા લેનેકું આયા હો (બાદશાહ સરમાઇને નીચું જુવે છે) ને હુરમ બાદશાહને જુતી મારે છે.

ચંદ્રિક—રાણીજી તુમારા પ્રધાન કીહાં હે.

હુરમ—ઓતો સેહેરકી ચોકી કરનેકું ગયા હે.

ચંદ્રીકા—ઉસકું મેં મેરા ઘરમેસે નીકાલું તો કયા કરોગે.

હુરમ—ઉસકું મેં અછી તરેસેં જુતીયાં મારૂંગી.

ચંદ્રીકા—અબ પ્રધાનજી બહાર નીકલો તુંમકું ચુબા દેતી હું.

પ્રધાન—ચંદ્રિકા મેરાતો સારા બદન દુખને આયા જલદીસેં ચુંબા દે (એટલામાં હુરમને જોઇ તે નીચુ જુવે છે ને જરા ઊંચુ જુવે છે તો બાદશાહ દીઠા એટલે ગભરાઇ જાય છે) તેરા ખાના ખરાબ હોવે ચંદ્રિકા)

ચંદ્રિકા—હુરમ સાહેબ તુમારા કોટવાલ કીયાં હેય.

હુરમ—એ તો નાકેપર બેઠાહયે.

ચંદ્રીકા— નહીં નહીં ઓતો મેરા ઘરમેં બેઠા હે જરા ઠેરો ઉસકું પણ બોલાતી હુ (કોટવાલ સાહેબ તુંમ ઉઠો આપકું મેં ચુબા દેતી હું (કોટવાલ ઊઠે છે) કે તરત બાદસાહને દેખે છે ને નીચું જુવે છે તેને એક દમ જુતીયાં મારે છે.

ચંદ્રિકા—રાજા સાહેબ તુમેરા પલંટનકા ઊપરી હમીરખાં ક્યાં હયે.

હુરમસાબ—ઓ તો કુછ પલ્ટનમેં હોયગા.

ચંદ્રિકા—દેખો મેરા ઘરમેસે નીકાલતી હું (હમીરખાં ચલો તુમકું મેં ચુંબા દઊંગી.

હમીરખાં—મેરી પ્યારી ચંદ્રીકા હવે જલદીસે ચુંબા દેદે (એટલામાં હુરમને તથા પ્રધાંનને તથા બાદશાહને તથા કોટવાલાને જોઈને એક દંમ ગભરાઇ જાય છે.

બાદશાહ—હમીરખાં તુમ કાયકું આયાતા.

હમીરખાં—જેસે તુંમ આયાહો એસે હંમ આયા હે.

બાદસાહ—ઓ પ્રધાંનજી તુંમ કાયકું આયાતા.

પ્રધાંનજી—એ ખુબ સુરત ઓરતે મેરેકું ફસાદીયા.

કોટવાલ—હમકું પણ એ ઓરતે ફસાદીયા.

સર્વપાત્રો—મેહેરબાન સાહેબો જે કોઈ પરસ્ત્રીની આબરૂ લેવા ચાહસે તેના આવાહાલ થશે માટે આફારસ ઉપરથી દાખલો લઇને સઊ સઊના મનમાં વીચાર કરશો.

વિનંતી

રાગ અલ્યાણનિ ગજલ-ઈંગ્રેજી વાજાની.

પ્રેમે સભા જનો, વિનંતી કરૂ અમો;
પર પરમણી કેરાં પાસમાં, ફસાસો નહી તમો. ટેક.
જુઓ હમીરખાં લાલારાજનો, હતો ઘણો જીવજહાન;

વિપરીતે પોતે કામ કર્યું તો, થયો ઘણો હેરાન.-પ્રેમે.
માટે આપ વિચાર કરીને, દુર કરો વ્યભીચાર;
જરૂર જાણજો એહવાતથી, થાસો ઘણા ખુવાર. પ્રેમે.
અલ્પ મતિથી લલુ કહે છે, નવ કરસો એ કામ;
એ ઊપદેશ જાણવા માટે, રચ્યું પ્રારસ આ ઠામ. પ્રેમે.

સમાપ્ત.

જાહેરખબર.

સરવે સદગ્રહસ્થોને ખબર આપવામાં આવે
અમારે ત્યાંથી નીચે લખેલી ચોપડીઓ મળશે.

૦-૨-૦ લાલરાજાને ચંદ્રીકાનો નાટક તૈયાર છે.

૦-૪-૦ વાજીંત્ર વિલાસ ભાગ પેહેલો તૈયાર છે.

૦-૨-૦ લીલાવતી અને સુમતીકુમારનો જૈની નાટ

૦-૨-૦ જંબુકુમારનો જૈની નાટક.

૦-૪-૦ વાજીંત્ર વિલાસ ભાગ બીજો.

આ ચોપડીઓ ઘણી રસીક થશે અને માર
અંદર છપાઇ બહાર પડશે-માટે જે સદગ્રહસ્થોને
વાને ખુશી હોય તેમણે નીચેને સરનામે પત્ર લખ
ટપેડ કાગળ રાખવામાં આવશે નહી.

લલુ વલ્યમ ધોલેરાવાળ

મુ૦ વીરમગામ.

ઠેકાણું ગંજબજા.